

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Sucquet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 55. de affectu contritionis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

CAPVT LV.

De affectu Contritionis & modo eum exercendi.

EXCITATUR ille Primò, consideratione Charitatis Dei erga nos, & Majestatis ejus, & vilitatis nostræ.

Isai 41.

Secundò, Beneficiorum Dei erga nos maximè particularium, & quòd tamen, etsi nos cognoscat possessorem suum, nos ejus obliviscamur.

Isai 53.

Tertiò, Consideratione Passionis amantissimi Domini nostri qui vulneratus est propter nos, & attritus propter scelera nostra; imò nos sumus qui peccavimus, & sic attrivimus illum.

Quartò, Consideratione malorum quæ infert peccatum, & bonorum quibus nos privat.

Quintò, Admirare crebrò longanimitatem patientiam erga te Dei tui, deinde obstupescere eum in omnibus creaturis tibi quasi servire, & eas non vindicare ingratitude tuam.

Sextò, Nota hunc affectum utilissimum ad salutem, ideoque creberrimè usurpandum esse, ut & charitatis, his enim portis certus in cælum patet aditus.

Exercitium brevius Contritionis.

DOMINE IESU Christe, verè Deus & homo, Creator pariter ac Redemptor, doleo ex intimo corde me offendisse divinam tuam Majestatem, quia tu es Deus meus & omnia, quem super omnia diligo & colo. Proinde firmiter statuo ac propono me non amplius te offensurum, sed omnes peccandi occasiones pro viribus devitaturum, insuper de noxiis meis ritè confessurum, & pœnitentiam quæcunque imponetur impleturum: ad pleniorè verò satisfactionem hodie tibi meipsum offero, vitam meam & mea omnia, & omnes labores meos. Et quemadmodum rogo te suppliciter, & flagito veniam delictorum meorum, ita cōfido me eam impetraturum per infinitam misericordiam ac benignitatem tuam, per merita quoque preciosissimi sanguinis ac sanctissimi

ma

me passionis tue, daturum te quoque gratiam emendandi vitam meam, & in bono usque ad finem perseverandi. Amen.

Exercitium longius Contritionis.

Dum hac attendo, & vitam meam legi tue, & monitis & exemplis Sanctorum aded dissimilem; maximè verò infinitam bonitatem & charitatem tuam erga me, & patientiam tuam tanto tempore in tot peccatis meis, verè magna facta est, magna velut mare contritio mea. Veni enim in altitudinem maris, & tempestas demersit me. O Christiane; aiebat quidam & rectè: non sunt in te charitatis viscera, si luges corpus à quo recessit anima, animam verò à quâ recessit Deus, non luges. Vtique lugeo, ô benignissime Redemptor, propter te, & amorem tui & dolor meus in conspectu tuo semper. sed numquid dixisti: beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur; spero itaque quòd & mihi dicere licebit cum Esaiâ: gaudens gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo, quia induit me vestimentis salutis, & indumento iustitiæ circumdedit me, & quasi sponsum decoratum coronâ, & quasi sponsam ornatam monilibus suis: tu enim nudus coram me pendes in cruce, ut ego vestiar veste nuptiali, & purpuratâ sanguine tuo. tu vulneratus es, ut sanentur vulnera mea. Sana me Domine & sanabor, & anima mea tibi vivat, & semen meum serviat tibi.

Venio ecce de regione longinquâ, ut Pròdigus, & supplex iam exspecto stolam primam & annulum in digito meo: ut desponsata sit tibi anima mea in charitate. Vtinam jam tandem gaudium sit tibi super me peccatore pœnitentiæ agente, & Angelis tuis! Quid enim feci tibi? & quid mihi boni debuisti facere, & non fecisti? fugi tamen à te eheu! & dereliqui te fontem aque vive; fugi, sed ecce revertor, revertor ut intuear te, & tu me respicias, oculo misericordiæ tuæ. Vide, Domine, ut exitus aquarum deduxerint oculi mei: doleo enim ex amore tui vehementer, quòd non responderim tanto amori, & tanto, tam gratuito, tam continuo erga me etsi inimicus tuus essem, tanto & misericordissimo benefactori; imò ego tibi Potentiæ, Sapientiæ, & Bonitati immensa: & quare? quia lubebat eheu Vermis terra retribuere tibi

Quæ attendenda ad Communionem.

S. August. serm. 41. de Sanctis.

Isaiæ 61.

Fiducia in Deo.

Lucæ 15.

Peccator fugit à Deo.

mala pro bonis. Et quot mala & peccata N. pro tantis bonis.

Peccato-
rum mal-
tudo.

Multiplicata sunt ergo peccata mea super numerum arenæ maris, & sicut onus grave, gravata sunt super me. Sed tamen misericordia tua super omnia opera tua, & major est bonitas tua, quàm iniquitas mea. Quid ergo faciam miser, factus mihi metipso gravis: imò comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potuit ut viderem, Quid faciam: ibo, ibo: & quò: nisi ad te bone IESV, qui dum tempus est miserendi benignissimè peccatores recipis, & manducas cum eis: recipe me obsecro te per viscera misericordie tue, & sanguinem & lacrymas tuas. Audivi vocem tuam & audio inter tot angustias comprehensus, tot hostes & timores, cum nesciam, amore an odio dignus sim: Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, An ut Adam in Paradiso abscondam me: imò dico, & dixi: Confitebor adversum me iniquitiam meam, & mox tu remisisti iniquitatem peccati mei. Nolo obdurare cor meum: nolo propter amorem tui ultra vel levissimo peccato contristare te, ò bonitas infinita! ò amor! & licet cum Publicano vix audeam oculos ad te levare, faciam tamen, imò cum Magdalenâ lacrymis rigabo, & deosculabor pedes tuos, & deosculor, ex quo intrare mihi licet in conspectum tuum: utinam audiam, Remittuntur illi peccata multa, quoniam dilexit multum. Numquid, ò IESV spes mea, non venisti vocare justos sed peccatores, quorum primus ego sum? & fateor, novissimus virorum, prodigium humane fragilitatis, & tuæ misericordie & benignitatis per gratiam tuam futurus in eternum.

Genes. 3.

B. Magda-
lenæ exem-
plum.

Audio Ioëlem tuum dicentem: Convertimini ad Dominum Deum vestrum, quia benignus & misericors est, patiens & multa misericordia, & prestabilis super malitiâ, nonne verè ita est? surgo igitur, & venio corde contrito & humiliato & vulnerato amore tui, ad te Patrem meum verè prodigus & dico: Pater, peccavi in calum, & etiâ fateor coram te & curiâ tuâ; non sum dignus vocari filius tuus, sed fac me sicut unum ex mercenariis tuis, & tamen aliam non peto mercedem nisi te, nam sufficit mihi. O quàm amarum est dereliquisse te Dominum meum, quid enim feci dum id feci & peccavi? ecce omnia, omnia bona anima præter fidem, & spem perdidit, & dolor & tremor & angustia

Lucæ 17.

Peccati
damna,

gustia & horrores invenerunt me, & o lux, o sol justitia, contem-
 xerunt me tenebrae. Exuta fuit anima mea stolâ gratia tua, & Quid sit
 veste nuptiali, & jucunditatis, & nuda atque infamis stetit co- peccare.
 ram te, & staret, nisi tu pro me Mediator Dei & hominum sta-
 res, & interpellares pro me, staret inquam, & causâ caderet co-
 ram orbe toto in iudicio, & in aeternum, qui non unius hominis
 defensionem ferre valeo. Fierine potuit ut credens ego te ad iram
 provocarem in re vilissimâ, & momentaneâ, & pudendâ, & de-
 spicere te & dona & lacrymas tuas? Et quomodo famuli tui Rex
 Regum, id est creatura, quas hic percipio, terra, calum, aqua, aër, Creaturae
 & qua ex eis fecisti omnia pro me obsequium solitum non nega- cur parcant
 rum? maximè fideles serui, anima & Angeli, cum viderent me peccatori.
 velle contristare te & conculcare te, & iterum crucifigere quo-
 modo continuerunt manus suas? id mihi super omnia dolet, quia
 super omnia te diligo,

Et idè doleo ex animo & ex toto corde meo. Et licet omnes Propositū
 honores & opes, & delicia in uno peccato forent N. & illo N. firmum.
 maximè ad quod inclinor, si is totis seculis frui, & sine scrupulo
 impius possem, neque parceres tantum, sed in aeternum beares me,
 & si etiam omnia mala evadere possem impudentia, & nisi te
 offenderem, forent iam à Tyranno inferenda, infamia, dolores,
 mors, adhererem, ut spero, omni bono amore tui propter te:
 non enim sunt, non sunt condignae passiones ad futuram gloriam,
 & multò minùs ad tuum ardentissimum amorem erga me ca-
 nem mortuum, & tuam in me patientiam; & scio non contrista-
 bit justum, quidquid ei acciderit. Ita statuo coram te, & curia
 tua, ita volo propter te ex amore tui. Et poterisne, cui proprium
 est misereri, avertere faciem tuam à Magdalenâ, à prodigo, à pub- Psalm. 50.
 licano, & à me, à tempore, inquam, quia unum tecum sum per amo-
 rem, aut saltem esse volo, & tu vis, & sum dignatione tuâ servus,
 & filius & membrum tuum?

Recordare, Domine, tui laboris N. doloris N. & mortis tuae, o Obsecra-
 vita mea, o infinita charitas, & obliviscere peccatorum meorum, tio.
 & sana me. Dixit David, peccavi, & transtulisti peccatum ejus.
 Dico & ego, & gemitus meus nō est ante te absconditus, & ne ab-
 scondas obsecro faciem tuam à me. Manassés coangustatus undi-

que & catenis pressus levavit oculos ad te, & respexisti eum; & ego levo ad te lacrymosos oculos, & confido, quia veniet auxilium mihi, quoniam misericordia tua super omnia opera tua.

Exempla
penitenti-
um.

Psal. 120.

Plorarunt Ninivite, ploravit & Petrus, & misertus es eius, neque unquam exprobrasti, neque principatum eius alteri dedisti. Convertere igitur Domine, & deprecabilis esto super servo, & dele sanguine & lacrymis tuis, dele N. iniquitatem meam. Et vos o cali cives, quos video latantes, etiam securos per amorem vestrum, & Regem JESVM, rogo vos, ut & vos rogetis, qua ad pacem anima mea. Tu in primis, B. Virgo mater mea, refugium peccatorum, Angeli, Patriarche, Prophete, Apostoli, Martyri, Confessores, N. Virgines. Memento Domina mea, memento Domini mei, quod sim ego miserrimus & vos felicissimi, quod sim redemptus sanguine Regis vestri. Sponsa ipsius sit anima mea. an potestis despiciere inopem divites, vel miserum beati? vestrum fratrem, sed prodigum; conservum, sed indignissimum? & vos vidistis pericula in quibus fuistis, & in quibus adhuc ego sum horrendis precipitiis eterna damnationis, & potestis non miseri amici mei, Patroni mei? charitate pleni, & in ea radicati & fundati? sed videtis peccata mea, perfidiam, torporem; videte, obsecro, amorem Domini erga me; videte ut in manibus suis descripserit me: compatimini illi, & miseremini mei membri eius, etsi vilissimi, membri tamen.

Amoris
actus.

O Pater! o bonitas! o JESV! quid ago? cur non potius propero ad te fontem Jacob, sicut cervus ad fontes aquarum amore tui saucius, quo me dignaris & compellis ut amem? tu fator, tu verè infinita bonitas, sapientia, potentia. Quid autem tibi facio cum te amo? volo te esse eum qui es, & tibi esse omne bonum, quod ipse es. Et exulto & delector quia id es, quod es, non ut mihi bene sit, sed tibi. Vtinam ergo ex nunc, utinam in aeternum omnis spiritus te laudet, omnes creatura pusilla, & magna! Dignus es enim accipere omnem laudem, gloriam, & honorem. Vtinam ego iam toto corde te diligam, qui ab aeterno dilexisti me, & iam in tempore hoc, tãquam omnium peccatorum meorum oblitus, paratus es de celesti palatio venire, & gaudium Beatorum in cordis mei angustias, & verè vallem lacrymarum. Sed ut aqua amara per lignum

Applicatio
ad Cõmu-
nionem.

lignum olim dulces reddita sunt, sic tu dulcedo summa amaritudinem omnem tolles: & sicut farina mortem, qua in ollâ erat, ab Elisao immissa eam fugavit, sic cum veneris vita mea, vestigia mortis & peccati dele queso, & pone te ut signaculum super cor meum, ut vivam in te.

Ecce antepono te omnibus donis tuis, id est, oceanum gutta, terram arena: & diligo totâ animâ & omnem operationem ejus & vitam tibi dico, ut sit plus ubi amat, quàm ubi animat. O utinam etiam mente meâ totâ in te sim, & non sciam nisi te Dominum meum, neque scire velim, aut profitear nisi te, bone IESU crucifixe, quem amplector omnibus viribus meis anima & corporis, nihil iis cupio, quàm cum tua sint, tibi uni servire: utinam totâ virtute meâ etiam diligentius quàm filii saeculi, & fortius, fortis enim est ut mors dilectio tua.

O quis mihi det ut semper inseparabiliter adheream tibi omni bono, & non me retrahat peccatum ullum, omne malum: neque affectus meus ullo creatura amore depravetur, aut defatigetur, aut superetur, ut dicere cum Paulo possim: Quis me separabit à charitate tuâ? cupio enim alligari tibi funiculis charitatis tuae, & vulnerari amore, & languere, & omnia respuere terrena, & insatiabiliter appetere te omne bonum. Cupio te amare sine cessatione, sine modo, sine termino, ut tu me dilexisti ab eterno in eternum, & in tempore hoc sine termino, & modo benefecisti mihi: Liquefiat anima mea igne hoc amoris tui, & separet omne quod displicet, & purificet omne quod placet in me, & habeam te semper presentem, & in te vivam, non in me: movear non falsâ persuasione, sed sincerâ operatione comitante, ut in me charitas 1. Cor. 13. tua patiens sit, benigna, non amuletur, non agat perperam, non insultet, non sit ambitiosa, non querat qua sua sunt, non irritetur, non cogitet malum, non gaudeat super iniquitate, congaudeat autem veritati, omnia sufferat, omnia credat, omnia speret, omnia sustineat. Amen.

- Pfalm 68. **D**EVS tu scis insipientiam meam, & delicta mea non sunt à te abscondita; peccavi enim in calumnia & coram te.
- Ibidem. *Ut quid dereliqui te fontem aqua viva, ut quid erravi sicut ovis qua perit? exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam.*
- Pfalm. 39. *Quare tristis es anima mea & quare conturbas me? comprehenderunt me obui iniquitates meae, & non potui ut uiderem, respice in me ó IESV & miserere mei.*
- Pfalm. 37. *Domine ante te omne desiderium meum & genitrix mea non est à te absconditus, dereliquit enim me virtus mea, & tu lumen oculorum meorum.*
- Isaia 49. *Respice Domine manus & pedes tuos, in quibus descripsisti me & tu Pater aeterna respice in faciem Christi tui.*
- Pfalm. 82. *Iuravi & statui custodire iudicia iustitiae tuae, odiui Ecclesiam malignantium & cum impiis non sedebo.*
- Pfalm 91. *Quam magnificata sunt opera tua, nimis profunda facta sunt cogitationes tuae, dum recogito iubi annos meos, & charitatem tuam quam assumpsisti me de aquis multis.*
- Isaia 38. *Quis mihi tribuat ut sim iuxta menses pristinos secundum diem, quibus custodiebas me quando eras in tabernaculo meo!*
- Iob. 29. *Ille Deus meus, saluator meus, Adjutor meus, benedic anima mea Domino, & omnia quae intra me sunt nomini sancto eius.*

CAPVT LVI.

De affectu Spei, & modo eum exercendi.

SPEI affectus excitari potest Primò, Consideratione alicujus beneficii divini, aut promissionis; qui enim tribuit beneficium, invitat ad spem. Itaque in omni mysterio exerceri hoc potest. Secundò, quoties beneficio aliquo novo à Deo donamur, aut etiam advertitate aliquâ affligimur. Tertiò, nulla est creatura quae non ad gratiarum actionem simul & spem excitet; qui enim ultro hæc vidit, certè majora rogatus concedet, nempe gratiam, gloriam, cæteraque media ad salutem necessaria, quæ singula percurrere potes. Denique in præsentia Dei te statue, id est, in medio Oceani bonitatis ejus, neque poteris diffidere omni bono. Postremò, peculiaria